Roodborstjes

Aan muur van t schuurke hong nog mor n poar doagen n raaiten körfke mit wat dreugbloumen derin. Aigenlieks zolt t spultje in aaske emmer, mor dat kon loater ook nog wel en weggooien is nou ainmoal nait mien staarkste kaant. Nait veul loater zag k n poar roodborstjes in toen zitten, driest op n boomtak te zuzooien, mor mit n snoavel vol takjes en joa hur, ze waren drok aan t nuzzeln in mien körfke aan muur. t Was n haile drokte mit hinneweer vlaigen. Allent as wie boeten zaten, din bleven ze in boom wachten totdat kust vaaileg was. t Wer n nustke dij van boetenkaant of nait te zain was, ook nait veur katten en aander rondstrunend kwoad. Ze doken ast woare votdoadelk omdeel onder in t körfke. Noa n dag of wat zagen wie mor ain meer of en aan vlaigen, dij was moeke aan t vouern, dij alvaast mit t brouden begonnen was. Dat duurde zo'n twij week. En dou kon je n hail fien gepiep heuren, n taiken dat der jonkies waren. Verzichteg heb k even keken en k kon wel n stuk of vief snoaveltjes tellen. Nou kwamen pa en moeke roodborst omstebeurten noar boeten, drok op zuik noar eten. Moeke was wat moager worden van t brouden zo te zain. Haile enden wurms trokken ze mit snoavel oet t blaikveld achter t hoes. Ze brochten aal dat lekkers noar t körfke, woar t jonkgoud mit veul gepiep heur op zat te wachten. Veurover daip onderin zaten lutjekes en sums kiepelde t widde liefke van moe der hoast ook in. Mor aaid kon ze heur nog net aan t raandje vaastholden. Wat haren ze t drok mit heur kroost.

Haildaal van slag was t spul as mien ligstoul in heur aanvlaigroute ston. Ze mouken mie rap dudelk, da'k reken mit heur holden mos en dat dee k din ook mor. k Zöcht n aander stee. Ale doagen vlogen d'ollu hinneweer, bozzen wurms werden omhoog toakeld, mor ook mugjes vongen z'onderwegens in heur vlucht. Ook wast al opvalen, dat pa of moeke, as ze mit wurm aan kwamen en dij ofgeven haren, ze wat wits in bekje mit weerom namen. Dat was heur inpakte ofval, net n soort van poepluier. En dat der veul poept wer, mag dudelk wezen, want der wer hail wat verterens aanbrocht. Voak zag k d'ain op d'aander wachten tot dij weerom kwam. Ze wizzelden nkander of. Ook dizze drokte duurde zo'n vattien doagen.

Dou wer t stoadeg aan tied om heur kinder t vlaigen aan te leren. In drij stappen wer t vlaigplan oetwaarkt. Van raand van t nust òf gingen ze noar dichtst biestoande boom, rustten wat oet en din weer noar appelboom, dij n indje wieder vot ston. n Leste ofzetten was dikke beuk mit zien grode takken. En din ging t weer op hoes aan. Sums zatten d'ollu wat oet te poesten maank t beukenblad en zongen t hoogste laid. Heur kraaloogjes glommen as ekkeltjes en rode borstjes ging kieperg op en deel.

Doagen heb k der noar keken en dou wer t stil in t körfke. Haar der din toch nog n kat maank zeten of was tied van oetvlaigen al aanbroken. Ik wol mor wat geern dat leste leuven.

Auteur: Kunny Luchtenberg

Inspreker: Coby Vermeeren